

Missionsprovinsen i Sverige

– för gudstjänster och själavård i Kristi kyrka

DENNA MÅNAD GODKÄNDES ytterligare en församling för medlemskap i Missionsprovinsen i Sverige. Det betyder att stiftet idag består av 14 församlingar, där några dessutom har viss filialverksamhet. Ytterligare några gudstjänstgemenskaper är anslutna som understödjande organisationer.

För församlingarnas skull

Sedan första början har prövning av prästkandidater varit en viktig och central uppgift för Missionsprovinsens domkapitel (Konsistoriet) och biskopar. Det är oerhört viktigt att församlingarna får behöriga präster, som är utbildade och lämpliga för själavård och söndagliga gudstjänster – män som vigs till att vara herdar för församlingen och inte herrar över den. Denna process ska inte präglas av olika politiska strömningar, utan det handlar om Jesu kallelse till ett apostoliskt uppdrag fram till hans återkomst.

Konsistoriets process för att pröva kandidater kan vara kortare eller längre och involverar ibland kompletterande undervisning. I de flesta fallen har den sökande blivit godkänd för prästvigning.

Också till diakonal tjänst prövar Konsistoriet både kvinnor och män, även om det bara har ägt rum några få gånger.

MISSIONSPROVINSEN HAR NYLIGEN genomfört prästexamen med en kandidat. Därutöver befinner några kandidater sig i processen fram mot examen, och – som väl är – har ytterligare några anmält sitt intresse för prövning både till prästämbetet och diakonatet.

Behov av tjänare i församlingen

Det är mycket glädjande att nya kandidater i olika åldrar vill prövas av Konsistoriet för det finns ett behov av flera präster inom Missionsprovinsen. Det samma gäller män och kvinnor till det diakonala arbetet i församlingarna.

Det kanske kan förvåna att det skulle råda prästbrist i ett litet stift som Missionsprovinsen. Men å ena sidan går också präster i pension, och å andra sidan har det tillkommit nya församlingar och fler är på väg. Dessutom finns det en allt större potential för nya församlingar, förankrade i Bibeln och bekännelsen – det vill säga församlingar som står i ett levande och beroende förhållande till skapelsens och Kyrkans Herre. Han, Jesus Kristus, vill möta sin svaga och tyngda skapelse – alla de existentiellt utmanade människorna – med evangelium om ett nytt liv, en ny existens i Honom.

SITUATIONEN ÄR SÅDAN när vi ser oss omkring, att det behövs fler prästkandidater, som vill vara verksamma inom de ramar som Missionsprovinsen är och ska vara för de enskilda församlingarnas liv och gemenskap.

Fler präster behövs som, på den gemensamma grunden (Kristus, såsom apostlarna och profeterna predikade) och med det gemensamma syftet (att förkunna liv till de döda), kan ta med sig sina gåvor och idéer, sin kunskap och erfarenhet in i de befintliga eller blivande församlingarna. Det behövs präster som kan betjäna Kristi kropp, präster som har gett upp sig själva och allt annat hopplöst, och som underställt sig Kristus som är huvudet. Det behövs fler män och kvinnor till diakonal tjänst.

ÄN SÅ LÄNGE har Missionsprovinsen inte möjlighet att erbjuda heltidstjänster eller bra löner, men desto mer glädjande är det att en prästvigning planeras äga rum i samband med årets Provinskonvent (årsmöte) den 29 oktober. Därför har vi också valt att inför Tacksägelsedagen bifoga ett insamlingsblad med fokus på skörden till Guds rike.

Kyrkans synliga och osynliga gemenskap

Församlingarna och Missionsprovinsen som ett stift i Sverige gestaltar en andlig gemenskap på lokal och nationell nivå. Förra året formaliserades den kyrkliga gemenskapen mellan Missionsprovinsen i Sverige, Det evangelisk-lutherska stiftet i Norge (DelsiN) och Evangelisk-Lutherska Missionsstiftet i Finland (LHPK).

Närmast undersöker förbereder Missionsprovinsens ledning ansökan om medlemskap i International Lutheran Council (ILC). ILC är en bekännelsetroget alternativ till Lutherska Världsförbundet (LVF) och arbetar för att lutherska kyrkor utöver jorden ska kunna stötta varandra när de fördjupar sig i den "sunda läran" och förverkligar sitt uppdrag i världen.

Denna typ av internationella kontakter handlar dels om nätverk, det vill säga om att mötas, lära sig av varandra och tillsammans analysera och hantera den praktiska verklighet man befinner sig i, dels handlar den om en andlig verklighet som är osynlig för ögat. Det är den levande gemenskapen som inte sträcker sig enbart till den egna församlingen eller till den språkliga och kulturella sfären som kan finnas inom ett stift eller land. Den sträcker sig över både tidernas och nationernas gränser och förenar – som det heter i högmässans liturgi just före Sanctus (Helig ...) – "med dina trogna i alla tider ..."

När kyrkor känner igen denna osynliga gemenskap i varandras ordningar och gudstjänster, så kan de ingå i kyrkogemenskap. Som ett steg i denna enhetens uppgift överväger Missionsprovinsen att söka medlemskap i ILC.

Jakob Okkels
Missionsbiskopens adjunkt